



СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Черкаси

« 19 » вересня 2023 року

Заступник начальника слідчого відділу Управління СБ України в Черкаській області підполковник юстиції Ткачук Станіслав Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022250000000196, відомості про яке внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань 29.09.2022, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочину, керуючись ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Шматову Станіславу Олександровичу,
25.04.2001 року народження, уродженцю
с. Новотулка Хворостянського району
Самарської області, РФ, зареєстрованому
та проживаючому за адресою: РФ,
Самарська область, Хворостянський район,
с. Новотулка, вул. Зарічна, буд. 66,
громадянину РФ,

про те, що він підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Встановлено, що з 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі — РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі — ЗС РФ), яке керівники РФ назвали переміщенням військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території АРК і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка», а 27.04.2014 в м. Луганську — терористичну організацію «Луганська народна республіка», у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014.

Автономна Республіка Крим та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24.02.2022, президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції. Після цього близько четвертої години ранку того ж дня ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 -Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо).

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України.

Також встановлено, що 24 лютого 2022 року ЗС РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період із 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження сотень цивільних об'єктів.

Одним із підрозділів, який залучений ЗС РФ до вторгнення в Україну є військова частина 90600 — 15-а окрема гвардійська мотострілецька Олександрійська бригада (миротворча) 2-ї гвардійської загальновійськової армії Центрального військового округу Сухопутних військ РФ (далі - 15 Гв. ОМСБр), яка дислокується за адресою: РФ, Самарська область, Волжанський район, смт Роцинський. Командиром бригади на початок вторгнення був громадянин РФ Марушкін А.С.

Даний підрозділ на момент вторгнення в Україну налічував близько 1800 військовослужбовців та був укомплектовуваний автомобільною технікою типу УРАЛ та КАМАЗ (близько 130 одиниць), а також бойовою технікою типу БТР-82А, БТР-80 (близько 140 одиниць), танками Т-72.

Військовослужбовець ЗС РФ Шматов Станіслав Олександрович у 2022 році проходив службу у невстановленому підрозділі цієї бригади на посаді механіка-водія БТР-82А (російський бронетранспортер, який на озброєнні має кулемет ПКТМ калібру 7,62 мм, автоматичну гармату 2А72 калібру 30 мм, може перевозити 3 членів екіпажу та 7 чоловік десанту).

До обов'язків механіка-водія БТР входить, серед іншого, обов'язок забезпечувати найкращі умови для ведення вогню, вести спостереження, доповідати про виявлені цілі і результати їх ураження.

Командуванням 15 Гв. ОМСБр Шматову С.О. та іншим невстановленим військовослужбовцям бригади доручено безпосереднє ведення бойових дій у складі підрозділу, а саме здійснення, із застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння, вогневого ураження військових цілей на території України.

Так, Шматов С.О., будучи задіяним до здійснення повномасштабного збройного наступу ЗС РФ на територію України у квітні 2022 року (більш точна дата досудовим розслідуванням не встановлена), перебуваючи у складі екіпажу БТР-82А у якості механіка – водія, на виконання наказу невстановленої досудовим розслідуванням особи із числа командування 15 Гв. ОМСБр, рухаючись у колоні танків, БТР та БМП зазначеної армії, з мотивів безумовного виконання отриманих бойових наказів військового керівництва, перетнув державний кордон України з боку Російської Федерації (Білгородська область).

15.04.2023 Шматов С.О., здійснюючи керування БТР-82А, рухаючись по трасі О-210517 з смт. Борова в напрямку села Піски-Радьківські Харківської області у складі військової колони, яка складалась із танків, БТР, іншої броньованої техніки з числа 15 Гв. ОМСБр, а також інших підрозділів ЗС РФ, діючи на виконання наказу досудовим розслідуванням особи із числа командування 15 Гв. ОМСБр, в складі підрозділу розпочав штурмові дії з метою захоплення села Піски-Радьківські Ізюмського району Харківської області.

Так, при під'їзді до села Піски-Радьківські військові транспортні засоби були розосереджені. Підрозділи 15 Гв. ОМСБр, у тому числі і БТР-82А, яким керував Шматов С. О., рухаючись по вулиці Центральна села Піски-Радьківські, та не маючи можливості заїхати по цій вулиці в центр села через зруйнований міст через річку Солона, зробили обхідний маневр. Військова колона повернула ліворуч та через балку виїхала на вулицю Миру села Піски-Радьківські. Здійснюючи такий маневр, підрозділи 15 Гв. ОМСБр безперешкодно та без бойових зіткнень із військовослужбовцями Збройних Сил України зайшли на територію села Піски-Радьківські.

У подальшому, 15.04.2022 близько 13 години (більш точний час органом досудового розслідування не встановлений) Шматов С. О. та інші військовослужбовці екіпажу його БТР-82А, рухаючись у складі військової колони по вулиці Миру в напрямку вулиці Центральна села Піски-Радьківські, отримали незаконний наказ від невстановленої особи із числа командного складу 15 Гв. ОМСБр на ведення вогню по цивільним особам та будівлям.

На виконання зазначеного протиправного наказу, Шматов С. О., який керував БТР-82А, у співучасті та за попередньою змовою з іншими військовослужбовцями 15 Гв. ОМСБр, не маючи бойових зіткнень із військовослужбовцями Збройних Сил України, достовірно знаючи, що в

будинках знаходяться цивільні особи, діючи з метою залякування цивільного населення, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, у порушення статті 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, статті 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є Додатком до IV Конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, із застосуванням військової техніки, гармат, гранатометів, крупнокаліберної та особистої зброї різних калібрів **здійснили ураження будинків** по вулиці Миру села Піски-Радківські Харківської області, розстрілюючи цивільні будинки із цивільними особами, які на той час знаходились в них, з початку вулиці до її кінця, зокрема:

- із застосуванням військової техніки, гармат, гранатометів, крупнокаліберної та особистої зброї різних калібрів було знищено цивільний будинок - одноповерховий цегляний житловий будинок, за адресою: Харківська область, Ізюмський район, село Піски-Радківські, вулиця Миру, будинок №135, який належить громадянину Стрільцову О. А., що не є військовою ціллю та не використовувався для військових потреб. Під час нанесення ураження зазначеного домоволодіння на його території знаходились виключно цивільні особи: Стрільцов О.А. і його дружина;

- із застосуванням військової техніки, крупнокаліберної та особистої зброї різних калібрів здійснено ураження цивільного об'єкту - домоволодіння за адресою: Харківська область, Ізюмський район, село Піски-Радківські, вулиця Миру, будинок №131, яке належить громадянці Петешовій М. Є., тобто об'єкту, що не є військовою ціллю та не використовувалось для військових потреб. Під час нанесення ураження на території зазначеного домоволодіння знаходилась цивільна особа Петешова М. Є.;

- із застосуванням військової техніки, крупнокаліберної та особистої зброї різних калібрів здійснено ураження цивільного об'єкту - домоволодіння за адресою село Піски-Радківські, вулиця Миру, будинок №119, яке належить громадянину Шерстюку С. І., тобто об'єкту, що не є військовою ціллю та не використовувалось для військових потреб. Під час нанесення ураження на території зазначеного домоволодіння знаходились цивільні особи Шерстюк С.І. та його дружина Шерстюк А. О.;

- із застосуванням військової техніки, гармат, крупнокаліберної та особистої зброї різних калібрів здійснено ураження цивільного об'єкту - домоволодіння за адресою: Харківська область, Ізюмський район, село Піски-Радківські, вулиця Миру, будинок №83, яке належить громадянину Носику В. В., тобто об'єкту, що не є військовою ціллю та не використовувалось для військових потреб. Під час нанесення ураження на території зазначеного домоволодіння знаходились цивільні особи, а саме Носик В. В. та члени його сім'ї, в тому числі і малолітні онуки.

- із застосуванням військової техніки, гармат, в тому числі і гармати калібру 30 мм, крупнокаліберної та особистої зброї різних калібрів здійснено ураження цивільного об'єкту - домоволодіння за адресою: Харківська область, Ізюмський район, село Піски-Радьківські, вулиця Миру, будинок №79, яке належить громадянину Носику А. В., тобто об'єкту, що не є військовою цілью та не використовувалось для військових потреб.

- із застосуванням військової техніки, гармат, крупнокаліберної та особистої зброї різних калібрів здійснено ураження цивільного об'єкту - домоволодіння за адресою: Харківська область, Ізюмський район, село Піски-Радьківські, вулиця Миру, будинок №24, тобто об'єкту, що не є військовою цілью та не використовувалось для військових потреб. Під час нанесення ураження на території зазначеного домоволодіння знаходилась цивільна особа громадянин Муха В. О.

Таким чином, Шматов Станіслав Олександрович обгрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого у співучасті та за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

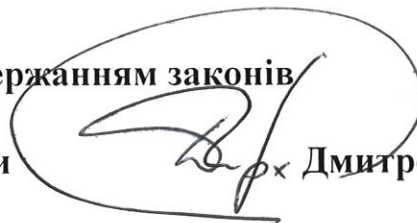
Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції



Станіслав ТКАЧУК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Черкаської обласної прокуратури



Дмитро ПАРХОМЕНКО

19 вересня 2023 року

Підозрюваному _____ у відповідності до вимог ст.ст. 20, 276, 277 КПК України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

**Кримінальний процесуальний кодекс України
від 13.04.2012 (витяг)**

Стаття 42 Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276–279 Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України), повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального

правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове

розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу апробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперечує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;

2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самотійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим,

захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених статтею 44 цього Кодексу.

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

- 1) кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів;
- 2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами;
- 3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення, узгоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, умови застосування спеціальної конфіскації, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Згідно з ч. 1 ст. 127 КПК України підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі внаслідок кримінального правопорушення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право примиритися з підозрюваним і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 4 ст. 56 КПК України).

Конституція України від 28.06.1996 (витяг)

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення» від 30.06.1993 № 3352-ХІІ (витяг)

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;
- знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під варту у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеної їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

- дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

- бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» (витяг)

Стаття 10. пункт 2) суб'єкти подання інформації, органи (установи), де перебувають затримані особи:

- інформують під час затримання кожен особу про право та можливість отримання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Закону України

«Про безоплатну правову допомогу», вручають пам'ятку для затриманих осіб, в якій зазначається єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги (0-800-213103) (контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги);

Закон України «Про безоплатну правову допомогу»
від 02.06.2011 №3460-VI (витяг)

Стаття 13 «Поняття безоплатної вторинної правової допомоги»

1. Безоплатна вторинна правова допомога - вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя.

2. Безоплатна вторинна правова допомога включає такі види правових послуг: 1) захист; 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; 3) складення документів процесуального характеру.

Стаття 14 «Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу»

Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:

5) особи, які відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вважаються затриманими, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

6) особи, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

7) особи, у кримінальних провадженнях стосовно яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України захисник залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням або проведення окремої процесуальної дії, а також особи, засуджені до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або обмеження волі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону.

Права і обов'язки підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.
Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав:
«___» _____ 2022 р. «___» год. «___» хв.

Підозрюваний _____ / _____ /

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

**Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції**



Станіслав ТКАЧУК



СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ
Управление Службы безопасности Украины в Черкасской области
Следственный отдел
ул. Гоголя, 240, г. Черкассы, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄГРПОУ 20001740

**УВЕДОМЛЕНИЕ
о подозрении**

г. Черкассы

«19» сентября 2023 года

Заместитель начальника следственного отдела Управления СБ Украины в Черкасской области подполковник юстиции Ткачук Станислав Сергеевич, рассмотрев материалы уголовного производства № 22022250000000196, сведения о котором внесены в Единый реестр досудебных расследований 29.09.2022, установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении преступления, руководствуясь ст.ст. 42, 276, 277, 278 УПК Украины,

УВЕДОМИЛ:

Шматову Станиславу Александровичу,
25.04.2001 года рождения, уроженцу с. Новотулка
Хворостянского района Самарской области, РФ,
зарегистрированному и проживающему по
адресу: РФ, Самарская область, Хворостянский
район, с. Новотулка, ул. Заречная, д. 66,
гражданину РФ,

о том, что он подозревается в нарушении законов и обычаев войны, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Установлено, что с 19.02.2014 представителями Российской Федерации (далее - РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее - ВС РФ), которое руководители РФ назвали перемещением воинских подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечили военную оккупацию территории АРК и г. Севастополя. 18.03.2014 РФ объявила об официальном включении Крыма в состав ее территории.

Одновременно с этим в течение марта и в начале апреля 2014 года под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых РФ, взяли под контроль здания, в которых были расположены органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины.

07.04.2014 в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика», а 27.04.2014 в г. Луганске - террористическая организация «Луганская народная республика», в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые до сих пор функционируют.

В результате военных действий в период с мая по август 2014 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Датой начала временной оккупации РФ отдельных территорий Украины является 19.02.2014.

Автономная Республика Крым и г. Севастополь являются временно оккупированными РФ с 20.02.2014. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, являются оккупированными РФ (в частности оккупационной администрацией РФ) начиная с 07.04.2014, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовой режим на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24.02.2022, президент РФ объявил начало так называемой специальной военной операции. После этого около четырех часов утра того же дня ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Республики Беларусь и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 -Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п. п. 17, 18 Приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него» (Украина против РФ) и т.д.

В соответствии со ст. 2, общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, Конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договорными Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договорной Стороны, даже если эта оккупация не наталкивается ни на какое вооруженное сопротивление.

Таким образом, с 19.02.2014 до сих пор продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией РФ против Украины, оккупацией части территории Украины.

Также установлено, что 24 февраля 2022 года ВС РФ, действовавшие по приказу руководства РФ и ВС РФ, вероломно осуществляли пуски крылатых и баллистических ракет по аэродромам, военным штабам и составам ВС Украины и гражданским объектам, а также подразделениями ВС и других военных формирований РФ совершено широкомасштабное вторжение на территорию суверенного государства Украины.

В период с 5 часов 24 февраля 2022 года и до сих пор подразделения ВС и других военных формирований РФ осуществляют попытки оккупации украинских городов, которые сопровождаются боевым применением авиации, артиллерийскими и ракетными ударами, а

также применением бронированной техники и другого вооружения. При этом огневые удары осуществляются по объектам, которые защищены нормами международного гуманитарного права. Указанные действия привели к тяжелым последствиям в виде гибели и ранения гражданских лиц, в том числе женщин и детей, уничтожения и повреждения сотен гражданских объектов.

Одним из подразделений, которое привлечено ВС РФ к вторжению в Украину является воинская часть 90600 - 15-я отдельная гвардейская мотострелковая Александрийская бригада (миротворческая) 2-й гвардейской общевойсковой армии Центрального военного округа Сухопутных войск РФ (далее - 15 Гв. ОМСБр), которая дислоцируется по адресу: РФ, Самарская область, Волжанский район, пгт Рошинский. Командиром бригады на начало вторжения был гражданин РФ Марушкин А.С.

Данное подразделение на момент вторжения в Украину насчитывало около 1800 военнослужащих и было укомплектовано автомобильной техникой типа УРАЛ и КАМАЗ (около 130 единиц), а также боевой техникой типа БТР-82А, БТР-80 (около 140 единиц), танками Т-72.

Военнослужащий ВС РФ Шматов Станислав Александрович в 2022 году проходил службу в неуставленном подразделении этой бригады в должности механика-водителя БТР-82А (российский бронетранспортер, который на вооружении имеет пулемет ПКТМ калибра 7,62 мм, автоматическую пушку 2А72 калибра 30 мм, может перевозить 3 членов экипажа и 7 человек десанта).

4

В обязанности механика-водителя БТР входит, среди прочего, обязанность обеспечивать наилучшие условия для ведения огня, вести наблюдение, докладывать об обнаруженных целях и результатах их поражения.

Командованием 15 Гв. ОМСБр Шматову С.А. и другим неуставленным военнослужащим бригады поручено непосредственное ведение боевых действий в составе подразделения, а именно осуществление, с применением бронированной техники и другого вооружения, огневого поражения военных целей на территории Украины.

Так, Шматов С.А., будучи задействованным в осуществлении полномасштабного вооруженного наступления ВС РФ на территорию Украины в апреле 2022 года (более точная дата досудебным расследованием не установлена), находясь в составе экипажа БТР-82А в качестве механика - водителя, во исполнение приказа неуставленного досудебным расследованием лица из числа командования 15 Гв. ОМСБр, двигаясь в колонне танков, БТР и БМП указанной армии, по мотивам безусловного выполнения полученных боевых приказов военного руководства, пересек государственную границу Украины со стороны Российской Федерации (Белгородская область).

15.04.2023 Шматов С.А., осуществляя управление БТР-82А, двигаясь по трассе О-210517 из пгт. Боровая в направлении села Пески-Радьковские Харьковской области в составе военной колонны, которая состояла из танков, БТР, другой бронированной техники из числа 15 Гв. ОМСБр, а также других подразделений ВС РФ, действуя во исполнение приказа досудебным расследованием лица из числа командования 15 Гв. ОМСБр, в составе подразделения начал штурмовые действия с целью захвата села Пески-Радьковские Изюмского района Харьковской области.

Так, при подъезде к селу Пески-Радьковские военные транспортные средства были рассредоточены. Подразделения 15 Гв. ОМСБр, в том числе и БТР-82А, которым управлял Шматов С.А., двигаясь по улице Центральная села Пески-Радьковские, и не имея возможности заехать по этой улице в центр села из-за разрушенного моста через реку Соленая, сделали обходной маневр. Военная колонна повернула налево и через балку выехала на улицу Мира села Пески-Радьковские. Осуществляя такой маневр, подразделения 15 Гв. ОМСБр беспрепятственно и без боевых столкновений с военнослужащими Вооруженных Сил Украины зашли на территорию села Пески-Радьковские.

В дальнейшем, 15.04.2022 около 13 часов (более точное время органом досудебного расследования не установлено) Шматов С.А. и другие военнослужащие экипажа его БТР-82А, двигаясь в составе военной колонны по улице Мира в направлении улицы Центральная села Пески-Радьковские, получили незаконный приказ от неустановленного лица из числа командного состава 15 Гв. ОМСБр на ведение огня по гражданским лицам и зданиям.

Во исполнение указанного противоправного приказа, Шматов С.А., который управлял БТР-82А, в соучастии и по предварительному сговору с другими военнослужащими 15 Гв. ОМСБр, не имея боевых столкновений с военнослужащими Вооруженных Сил Украины, достоверно зная, что в

5

домах находятся гражданские лица, действуя с целью запугивания гражданского населения, осознавая общественно-опасный характер своих действий, в нарушение статьи 52 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года, статьи 25 Положения о законах и обычаях войны на суше, которое является Приложением к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18.10.1907, с применением военной техники, пушек, гранатометов, крупнокалиберного и личного оружия различных калибров **осуществили поражение домов** по улице Мира села Пески-Радьковские Харьковской области, расстреливая гражданские дома с гражданскими лицами, которые в то время находились в них, с начала улицы до ее конца, в частности:

- с применением военной техники, пушек, гранатометов, крупнокалиберного и личного оружия различных калибров был уничтожен гражданский дом - одноэтажный кирпичный жилой дом, по адресу: Харьковская область, Изюмский район, село Пески-Радьковские, улица Мира, дом № 135, принадлежащий гражданину Стрельцову А.А., который не является военной целью и не использовался для военных нужд. Во время нанесения поражения указанного домовладения на его территории находились исключительно гражданские лица: Стрельцов А.А. и его жена;

- с применением военной техники, крупнокалиберного и личного оружия различных калибров осуществлено поражение гражданского объекта - домовладения по адресу: Харьковская область, Изюмский район, село Пески-Радьковские, улица Мира, дом № 131, которое принадлежит гражданке Петешовой М.Е., то есть объекта, который не является военной целью и не использовался для военных нужд. Во время нанесения поражения на территории указанного домовладения находилось гражданское лицо Петешова М.Е.;

- с применением военной техники, крупнокалиберного и личного оружия различных калибров осуществлено поражение гражданского объекта - домовладения по адресу село Пески-Радьковские, улица Мира, дом № 119, которое принадлежит гражданину Шерстюку С. И., то есть объекту, который не является военной целью и не использовался для военных нужд. Во время нанесения поражения на территории указанного домовладения находились гражданские лица Шерстюк С.И. и его жена Шерстюк А.А.;

- с применением военной техники, крупнокалиберного и личного оружия различных калибров осуществлено поражение гражданского объекта - домовладения по адресу: Харьковская область, Изюмский район, село Пески-Радьковские, улица Мира, дом № 83, принадлежащее гражданину Носику В.В., то есть объекту, который не является военной целью и не использовался для военных нужд. Во время нанесения поражения на территории указанного домовладения находились гражданские лица, а именно Носик В.В. и члены его семьи, в том числе и малолетние внуки.

6

- с применением военной техники, пушек, в том числе и пушки калибра 30 мм, крупнокалиберного и личного оружия различных калибров осуществлено поражение гражданского объекта - домовладения по адресу: Харьковская область, Изюмский район, село

Пески-Радьковские, улица Мира, дом № 79, которое принадлежит гражданину Носику А.В., то есть объекту, который не является военной целью и не использовался для военных нужд.

● с применением военной техники, пушек, крупнокалиберного и личного оружия различных калибров осуществлено поражение гражданского объекта - домовладения по адресу: Харьковская область, Изюмский район, село Пески-Радьковские, улица Мира, дом № 24, то есть объекта, который не является военной целью и не использовался для военных нужд. Во время нанесения поражения на территории указанного домовладения находилось гражданское лицо гражданин Муха В.А.

Таким образом, Шматов Станислав Александрович обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенного в соучастии и по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Заместитель начальника следственного отдела
УСБУ в Черкасской области
подполковник юстиции

/подпись/ Станислав ТКАЧУК

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор отдела надзора за соблюдением законов
региональным органом безопасности
Черкасской областной прокуратуры

/подпись/ Дмитрий ПАРХОМЕНКО

19 сентября 2023 года

Подозреваемому _____ в соответствии с требованиями ст.ст. 20, 276, 277 УПК Украины уведомлено и разъяснено права подозреваемого, предусмотренные следующими нормами действующего законодательства Украины.

**Уголовный процессуальный кодекс Украины
от 13.04.2012 (извлечение)**

Статья 42 Подозреваемый

1. Подозреваемым является лицо, которому в порядке, предусмотренном статьями 276-279 Уголовно-процессуального кодекса Украины (далее УПК Украины), уведомлено о подозрении, или лицо, задержанное по подозрению в совершении уголовного

7

правонарушения, или лицо, в отношении которого составлено уведомление о подозрении, однако оно не вручено ему вследствие неустановления местонахождения лица, однако приняты меры для вручения способом, предусмотренным настоящим Кодексом для вручения уведомлений.

3. Подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных УПК Украины, а также получить их разъяснения;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидания с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь такие свидания без ограничения их количества и продолжительности; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных УПК Украины и/или законом,

- регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
 - 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;
 - 6) требовать проверки обоснованности задержания;
 - 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания согласно положениям статьи 213 УПК Украины;
 - 8) собирать и подавать следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
 - 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
 - 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
 - 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, или касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (решение);
 - 12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и тому подобное;
 - 13) заявлять отводы;
 - 14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК Украины, и требовать открытия материалов согласно статье 290 УПК Украины;
 - 15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;
 - 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном УПК Украины;
 - 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное

8

расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

5. Подозреваемый имеет также другие процессуальные права, предусмотренные УПК Украины.

6. Подозреваемый, который является иностранцем и держится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

7. Подозреваемый обязан:

- 1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок - заранее сообщить об этом указанным лицам;
- 2) выполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;
- 3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

4) предоставлять достоверную информацию представителю персонала органа апробации, необходимую для подготовки досудебного доклада.

8. Подозреваемому, обвиняемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их сообщением лицом, осуществляющим такое сообщение.

Статья 285. Общие положения уголовного производства при освобождении лица от уголовной ответственности

1. Лицо освобождается от уголовной ответственности в случаях, предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности.

2. Лицу, которое подозревается, обвиняется в совершении уголовного преступления и в отношении которого предусмотрена возможность освобождения от уголовной ответственности в случае осуществления предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности действий, разъясняется право на такое освобождение.

3. Подозреваемому, обвиняемому, который может быть освобожден от уголовной ответственности, должно быть разъяснено суть подозрения или обвинения, основание освобождения от уголовной ответственности и право отрицать против закрытия криминального производства по этому основанию. В случае если подозреваемый или обвиняемый, в отношении которого предусмотрено освобождение от уголовной ответственности, отрицает против этого, досудебное расследование и судебное производство проводятся в полном объеме в общем порядке.

Статья 468. Сделки в уголовном производстве

1. В уголовном производстве могут быть заключены следующие виды соглашений:

- 1) соглашение о примирении между потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым;
- 2) соглашение между прокурором и подозреваемым или обвиняемым о признании виновности.

Статья 469. Инициирование и заключение соглашения

1. Соглашение о примирении может быть заключено по инициативе потерпевшего, подозреваемого или обвиняемого. Договоренности относительно соглашения о примирении могут проводиться самостоятельно потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым,

защитником и представителем или с помощью другого лица, согласованного сторонами уголовного производства (кроме следователя, прокурора или судьи).

Соглашение о примирении в уголовных производствах по уголовным правонарушениям, связанных с домашним насилием, может быть заключено только по инициативе потерпевшего, его представителя или законного представителя.

Если действия или интересы законного представителя противоречат интересам лица, которое он представляет, по решению прокурора, следственного судьи, суда такой законный представитель заменяется другим из числа лиц, определенных статьей 44 настоящего Кодекса.

2. Соглашение о признании виновности может быть заключено по инициативе прокурора или подозреваемого или обвиняемого.

3. Соглашение о примирении между потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в производстве по уголовным проступкам, нетяжким преступлениям и в уголовном производстве в форме частного обвинения. Заключение соглашения о примирении в уголовном производстве в отношении уполномоченного лица юридического лица, совершившего уголовное правонарушение, в связи с которым осуществляется производство в отношении юридического лица, не допускается.

4. Соглашение о признании виновности между прокурором и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в производстве относительно:

- 1) уголовных проступков, нетяжких преступлений, тяжких преступлений;
- 2) особо тяжких преступлений, отнесенных к подсудственности Национального антикоррупционного бюро Украины при условии разоблачения подозреваемым или обвиняемым другого лица в совершении преступления, отнесенного к подсудственности

Национального антикоррупционного бюро Украины, если информация о совершении таким лицом преступления будет подтверждена доказательствами;

3) особо тяжких преступлений, совершенных по предварительному сговору группой лиц, организованной группой или преступной организацией или террористической группой при условии разоблачения подозреваемым, который не является организатором такой группы или организации, преступных действий других участников группы или других, совершенных группой или организацией преступлений, если сообщенная информация будет подтверждена доказательствами.

Соглашение о признании виновности между прокурором и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в отношении уголовных проступков, преступлений, в результате которых вред причинен только государственным или общественным интересам. Заключение соглашения о признании виновности в уголовном производстве в отношении уполномоченного лица юридического лица, совершившего уголовное преступление, в связи с которым осуществляется производство в отношении юридического лица, а также в уголовном производстве по уголовным преступлениям, в результате которых вред причинен государственным или общественным интересам или правам и интересам отдельных лиц, в которых участвуют потерпевший или потерпевшие, не допускается, кроме случаев предоставления всеми потерпевшими письменного согласия прокурору на заключение ими соглашения.

5. Заключение соглашения о примирении или о признании виновности может инициироваться в любой момент после сообщения лицу о подозрении до выхода суда в совещательную комнату для вынесения приговора.

6. В случае недостижения согласия относительно заключения соглашения факт его инициирования и утверждения, которые были сделаны с целью его достижения, не могут рассматриваться как отказ от обвинения или как признание своей виновности.

7. Следователь, прокурор обязаны проинформировать подозреваемого и потерпевшего об их праве на примирение, разъяснить механизм его реализации и не препятствовать в заключении соглашения о примирении.

10

8. В случае если уголовное производство осуществляется в отношении нескольких лиц, которые подозреваются или обвиняются в совершении одного или нескольких уголовных правонарушений, и согласие о заключении соглашения достигнуто не со всеми подозреваемыми или обвиняемыми, соглашение может быть заключено с одним (несколькими) из подозреваемых или обвиняемых. Уголовное производство в отношении лица (лиц), с которыми достигнуто согласие, подлежит выделению в отдельное производство.

В случае если в уголовном производстве участвуют несколько потерпевших от одного уголовного правонарушения, соглашение может быть заключено и утверждено только со всеми потерпевшими.

В случае если в уголовном производстве участвуют несколько потерпевших от различных уголовных правонарушений, и согласие о заключении соглашения достигнуто не со всеми потерпевшими, соглашение может быть заключено с одним (несколькими) из потерпевших. Уголовное производство в отношении лица (лиц), достигшего согласия, подлежит выделению в отдельное производство.

Статья 472. Содержание соглашения о признании виновности

1. В соглашении о признании виновности указываются его стороны, формулировка подозрения или обвинения и его правовая квалификация с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности, существенные для соответствующего уголовного производства обстоятельства, безоговорочное признание подозреваемым или обвиняемым своей виновности в совершении уголовного преступления, обязанности подозреваемого или обвиняемого по сотрудничеству в разоблачении уголовного преступления, совершенного другим лицом (если соответствующие договоренности имели место), условия частичного освобождения подозреваемого, обвиняемого от гражданской

ответственности в виде возмещения государству убытков вследствие совершения им уголовного преступления, согласованное наказание и согласие подозреваемого, обвиняемого на его назначение или на назначение наказания и освобождение от его отбывания с испытанием, условия применения специальной конфискации, последствия заключения и утверждения соглашения, предусмотренные статьей 473 настоящего Кодекса, последствия невыполнения соглашения.

2. В соглашении указывается дата его заключения и оно скрепляется подписями сторон.

Статья 473. Последствия заключения и утверждения соглашения

1. Следствием заключения и утверждения соглашения о примирении является:

1) для подозреваемого или обвиняемого - ограничение права обжалования приговора согласно положениям статей 394 и 424 настоящего Кодекса и отказ от осуществления прав, предусмотренных пунктом 1 части четвертой статьи 474 настоящего Кодекса;

2) для потерпевшего - ограничение права обжалования приговора согласно положениям статей 394 и 424 этого Кодекса и лишение права требовать в дальнейшем привлечения лица к уголовной ответственности за соответствующее уголовное правонарушение и изменять размер требований о возмещении вреда.

2. Следствием заключения и утверждения соглашения о признании виновности для прокурора, подозреваемого или обвиняемого является ограничение их права обжалования приговора в соответствии с положениями статей 394 и 424 настоящего Кодекса, а для подозреваемого или обвиняемого - также его отказ от осуществления прав, предусмотренных абзацами первым и четвертым пункта 1 части четвертой статьи 474 настоящего Кодекса.

Согласно ч. 1 ст. 127 УПК Украины подозреваемый, а также с его согласия любое другое физическое или юридическое лицо имеет право на любой стадии уголовного производства возместить ущерб, причиненный потерпевшему, территориальной общине, государству в результате уголовного преступления.

На всех стадиях уголовного производства потерпевший имеет право примириться с подозреваемым и заключить соглашение о примирении. В предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности и УПК Украины случаях примирение является основанием для закрытия уголовного производства (ч. 4 ст. 56 УПК Украины).

Конституция Украины от 28.06.1996 (извлечение)

Статья 28. Каждый имеет право на уважение его достоинства.

Никто не может быть подвергнут пыткам, жестокому, бесчеловечному или унижающему его достоинство обращению или наказанию. Ни один человек без его свободного согласия не может быть подвергнут медицинским, научным или иным опытам.

Статья 29. Каждый человек имеет право на свободу и личную неприкосновенность.

Никто не может быть арестован или содержаться под стражей иначе как по мотивированному решению суда и только на основаниях и в порядке, установленных законом.

В случае крайней необходимости предотвратить преступление или его пресечь уполномоченные на то законом органы могут применить содержание лица под стражей как временную меру пресечения, обоснованность которого в течение семидесяти двух часов должна быть проверена судом. Задержанное лицо немедленно освобождается, если в течение семидесяти двух часов с момента задержания ему не вручено мотивированное решение суда о содержании под стражей.

Каждому арестованному или задержанному должно быть безотлагательно сообщено о мотивах ареста или задержания, разъяснены его права и предоставлена возможность с момента задержания защищать себя лично и пользоваться правовой помощью защитника.

Каждый задержанный имеет право в любое время обжаловать в суде свое задержание.

Об аресте или задержании человека должны быть немедленно уведомлены родственники арестованного или задержанного.

Статья 55. Права и свободы человека и гражданина защищаются судом.

Каждому гарантируется право на обжалование в суде решений, действий или бездействия органов государственной власти, органов местного самоуправления, должностных и служебных лиц.

Каждый имеет право обращаться за защитой своих прав к Уполномоченному Верховной Рады Украины по правам человека.

Каждый имеет право после использования всех национальных средств правовой защиты обращаться за защитой своих прав и свобод в соответствующие международные судебные учреждения или в соответствующие органы международных организаций, членом или участником которых является Украина.

Каждый имеет право любыми не запрещенными законом средствами защищать свои права и свободы от нарушений и противоправных посягательств.

Статья 56. Каждый имеет право на возмещение за счет государства или органов местного самоуправления материального и морального вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органов государственной власти, органов местного самоуправления, их должностных и служебных лиц при осуществлении ими своих полномочий.

Статья 59. Каждый имеет право на правовую помощь. В случаях, предусмотренных законом, эта помощь предоставляется бесплатно. Каждый свободен в выборе защитника своих прав.

12

Для обеспечения права на защиту от обвинения и оказания правовой помощи при решении дел в судах и других государственных органах в Украине действует адвокатура.

Статья 62. Лицо считается невиновным в совершении преступления и не может быть подвергнуто уголовному наказанию, пока его вина не будет доказана в законном порядке и установлена обвинительным приговором суда.

Никто не обязан доказывать свою невиновность в совершении преступления.

Обвинение не может основываться на доказательствах, полученных незаконным путем, а также на предположениях. Все сомнения относительно доказанности вины лица толкуются в его пользу.

В случае отмены приговора суда как неправоудного государство возмещает материальный и моральный ущерб, причиненный безосновательным осуждением.

Статья 63. Лицо не несет ответственности за отказ давать показания или объяснения в отношении себя, членов семьи или близких родственников, круг которых определяется законом.

Подозреваемый, обвиняемый или подсудимый имеет право на защиту.

Осужденный пользуется всеми правами человека и гражданина, за исключением ограничений, которые определены законом и установлены приговором суда.

Закон Украины «О предварительном заключении» от 30.06.1993 № 3352-XII (извлечение)

Статья 9. Права лиц, взятых под стражу

Лица, взятые под стражу, имеют право:

– на защиту своих прав и интересов лично или с помощью защитника с момента задержания или взятия под стражу, а также на сообщение во время взятия под стражу оснований и мотивов взятия под стражу, обжаловать их в суде, получить в печатном виде разъяснения положений статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 и 63 Конституции Украины, этой статьи и других прав задержанных или взятых под стражу, установленных законом, в том числе права осуществлять защиту своих прав и интересов лично или с помощью защитника с момента задержания или ареста (взятия под стражу) лица, права отказаться от дачи каких-либо объяснений или показаний до прибытия защитника;

- ознакомиться с правилами содержания под стражей;
- на ежедневную прогулку продолжительностью один час. Беременным женщинам и женщинам, имеющим при себе детей, несовершеннолетним, а также больным с разрешения врача и с их согласия продолжительность ежедневной прогулки устанавливается до двух часов;
- получать передачи или посылки и денежные переводы, и передачи;
- покупать в течение месяца по безналичному расчету продукты питания и предметы первой необходимости на сумму до одного минимального размера заработной платы и без ограничений письменные принадлежности, газеты, книги через торговую сеть на заказ;
- пользоваться собственной одеждой и обувью, иметь при себе документы и записи, касающиеся уголовного производства;
- пользоваться телевизорами, полученными от родственников или других лиц, настольными играми, газетами и книгами из библиотеки места предварительного заключения и приобретенными через торговую сеть;
- на душепастырскую опеку, осуществляемую священнослужителями (капелланами);

13

- отправлять в индивидуальном порядке религиозные обряды и пользоваться религиозной литературой и присущими их верованию предметами религиозного культа, изготовленными из малоценных материалов, если при этом не нарушается установленный в местах предварительного заключения порядок, а также не ограничиваются права других лиц;
- на восьмичасовой сон в ночное время, во время которого не допускается привлечение к участию в процессуальных и других действиях, за исключением неотложных случаев;
- обращаться с жалобами, заявлениями и письмами в Европейский суд по правам человека, а также других соответствующих органов международных организаций, членом или участником которых является Украина, к уполномоченным лицам таких международных организаций, государственных органов и должностных лиц в порядке, установленном статьей 13 настоящего Закона.

Взятые под стражу женщины вправе иметь при себе детей в возрасте до трех лет.

Взятые под стражу молодые граждане (в возрасте от 14 до 35 лет) имеют право на получение психолого-педагогической помощи от специалистов центров социальных служб для семьи, детей и молодежи.

Лиц, отбывающих наказание в местах лишения свободы, в случае избрания в отношении них меры пресечения в виде содержания под стражей в связи с другим уголовным производством или в случае принятия решения о временной выдаче другому государству, держат в соответствии с правилами, установленными настоящим Законом. Получение этими лицами посылок и передач, а также покупка ими продуктов питания и предметов первой необходимости осуществляются в порядке, установленном Уголовно-исполнительным кодексом Украины для уровня безопасности исправительной колонии, предназначенной им центральным органом исполнительной власти, реализующим государственную политику в сфере исполнения уголовных наказаний.

Перечень продуктов питания и предметов первой необходимости, которые запрещается передавать лицам, взятым под стражу, устанавливается центральным органом исполнительной власти, реализующим государственную политику в сфере исполнения уголовных наказаний, Министерством обороны Украины.

Статья 10. Обязанности лиц, взятых под стражу

Лица, взятые под стражу, обязаны:

- соблюдать порядок, установленный в местах предварительного заключения, и выполнять законные требования администрации;
- соблюдать санитарно-гигиенические правила, иметь опрятный внешний вид, постоянно поддерживать чистоту в камере;

- быть вежливыми к работникам места предварительного заключения, а также между собой; не вступать в споры с представителями администрации, не унижать их достоинство, не противодействовать выполнению ими своих обязанностей;
- бережливо относиться к инвентарю, оборудованию и другому имуществу места предварительного заключения.

Постановление Кабинета Министров Украины от 28 декабря 2011 г. № 1363 «Об утверждении Порядка информирования центров по предоставлению бесплатной вторичной правовой помощи о случаях задержания, административного ареста или применения меры пресечения в виде содержания под стражей» (извлечение)

Статья 10. пункт 2) субъекты представления информации, органы (учреждения), где находятся задержанные лица:

- информируют при задержании каждое лицо о праве и возможности получения бесплатной вторичной правовой помощи в соответствии с Законом Украины

14

«О бесплатной правовой помощи», вручают памятку для задержанных лиц, в которой указывается единый телефонный номер системы предоставления бесплатной правовой помощи (0-800-213103) (контактный центр системы предоставления бесплатной правовой помощи);

Закон Украины «О бесплатной правовой помощи»
от 02.06.2011 № 3460-VI (извлечение)

Статья 13 «Понятие бесплатной вторичной правовой помощи»

1. Бесплатная вторичная правовая помощь - вид государственной гарантии, которая заключается в создании равных возможностей для доступа лиц к правосудию.

2. Бесплатная вторичная правовая помощь включает следующие виды правовых услуг: 1) защита; 2) осуществление представительства интересов лиц, имеющих право на бесплатную вторичную правовую помощь, в судах, других государственных органах, органах местного самоуправления, перед другими лицами; 3) составление документов процессуального характера.

Статья 14 «Субъекты права на бесплатную вторичную правовую помощь»

Право на бесплатную вторичную правовую помощь согласно этому Закону и другим законам Украины имеют следующие категории лиц:

5) лица, которые в соответствии с положениями уголовного процессуального законодательства считаются задержанными, - на правовые услуги, предусмотренные пунктами 1 и 3 части второй статьи 13 настоящего Закона;

6) лица, в отношении которых избрана мера пресечения в виде содержания под стражей, - на правовые услуги, предусмотренные пунктами 1 и 3 части второй статьи 13 настоящего Закона;

7) лица, в уголовных производствах в отношении которых в соответствии с положениями Уголовно-процессуального кодекса Украины защитник привлекается следователем, прокурором, следственным судьей или судом для осуществления защиты по назначению или проведения отдельного процессуального действия, а также лица, осужденные к наказанию в виде лишения свободы, содержания в дисциплинарном батальоне военнослужащих или ограничения свободы, - на все виды правовых услуг, предусмотренные частью второй статьи 13 настоящего Закона.

Права и обязанности подозреваемого мне разъяснены и понятны.

Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил:

«___» _____ 2022 г. «___» час. «___» мин.

Подозреваемый

_____ / _____

«___» час. «___» минут «___» _____ 2023 года.

**Заместитель начальника следственного отдела
УСБУ в Черкасской области
подполковник юстиции**

/подпись/

Станислав ТКАЧУК

*Перевод с украинского языка на русский язык выполнила переводчик
Захаренко-Марийчук Евгения Александровна*

*Переклад з української мови на російську мову виконала перекладач
Захаренко-Марійчук Євгенія Олександрівна* _____

місто

Черкаси, Україна, дев'ятнадцятого вересня дві тисячі двадцять третього року.

Я, ФОП Захаренко-Марійчук Євгенія Олександрівна,
адреса: Україна, м. Черкаси, вул. Симоненка 5, оф. 18, тел.: +380632688662,
переклала даний документ з української мови на російську мову.
Про відповідальність, передбачену ст. 384, 385 Кримінального Кодексу України
попереджена.



Всього про
ито (або
проінуровано), п
онумеровано
і скріплено
печаткою
аркушів.

